



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 4 sierpnia 2008 r.

DOLiS/DEC-465/08

DOLiS-440-101/08

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2 oraz art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego ze skargi X o publikowanie jego danych osobowych na stronie internetowej przez spółkę Y

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga X, zwanego dalej również Skarżącym, dotycząca umieszczenia jego danych osobowych na stronie internetowej przez Y. Jak stwierdził Skarżący, dane ujawnione na ww. stronie „jednoznacznie wskazują na moją osobę”, co utrudniać ma Skarżącemu znalezienie pracy i w konsekwencji zdobycie środków do samodzielnej egzystencji.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, że:

1. Na podstawie umowy z dnia 30 sierpnia 2006 r. (kopia w aktach sprawy) Y nabył wierzytelności pieniężne wynikające m.in. z zawartych przez P umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Na podstawie ww. umowy Y pozyskał wierzytelność służącą P wobec X i w konsekwencji również jego dane osobowe.
2. Y umieścił na stronie internetowej „ofertę sprzedaży wierzytelności” służącej wobec X ujawniając obok kwoty stanowiącej wysokość wierzytelności również imię i nazwisko Skarżącego oraz adres w zakresie miasta i kodu oraz nazwy ulicy, z adnotacją, iż „pełne dane adresowe dłużnika zostaną udostępnione w momencie zakupu wierzytelności”.

3. Y nie jest biurem informacji gospodarczej, o której mowa w ustawie z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. z 2003 r. Nr 50 poz. 424 z późn. zm.).

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ujawnienie danych osobowych Skarżącego na stronie internetowej znajduje prawne uzasadnienie w przepisie art. 23 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.). Zgodnie z tą regulacją przetwarzanie danych jest dopuszczalne, gdy jest niezbędne do wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów administratorów danych, o których mowa w art. 3 ust. 2, lub osób trzecich, którym są przekazywane te dane - a przetwarzanie danych nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Natomiast w myśl art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

W świetle treści ww. przepisu należy wyróżnić następujące elementy, które determinują dokonanie oceny co do jego zastosowania w konkretnej sytuacji związanej z przetwarzaniem danych osobowych: 1) istnienie prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, 2) przetwarzanie danych jest niezbędne dla wypełnienia celów, o których mowa w pkt 1, 3) przetwarzanie danych nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Mając na uwadze ww. przesłankę dotyczącą interesu prawnego administratora danych podkreślić należy, że w świetle treści art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy ma to być interes prawnie usprawiedliwiony, a zatem taki, który znajduje uzasadnienie w konkretnych przepisach prawa. Uwzględniając okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy na przepis art. 66 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), oraz art. 3 ustawy z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. z 2003 r. Nr 50 poz. 424 z późn. zm.). Zgodnie z ww. art. 66 § 1 Kc, oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. A zatem, w przypadku oświadczenia woli zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności bezsporne jest, że należy tę wierzytelność (przedmiot umowy) skonkretyzować. W analizowanym przypadku – jak to już wyżej podniesiono – takie skonkretyzowanie wierzytelności nastąpiło poprzez wskazanie danych osobowych dłużnika w postaci jego imienia i nazwiska oraz adresu zamieszkania – bez wskazania numeru posesji (mieszkania). Podkreślić przy tym należy, że Y nie ujawnił wszystkich danych, którymi dysponował w odniesieniu do X, ale tylko taki ich zakres, który był konieczny do skonkretyzowania wierzytelności, podając w ogłoszeniu o sprzedaży, że „pełne dane adresowe dłużnika zostaną udostępnione w momencie zakupu wierzytelności”. Uzasadnia to zatem konkluzję, iż w analizowanym przypadku udostępnienie danych na stronie internetowej dokonane zostało w zakresie niezbędnym dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionego celu administratora danych.

Uzupełniając niniejszy wywód trzeba stwierdzić również, że zgodnie z art. 3 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych udostępnianie informacji gospodarczych osobom trzecim nieoznaczonym w chwili przeznaczania tych informacji do udostępniania następuje wyłącznie za

pośrednictwem biur informacji gospodarczej, chyba że udostępnianie, o którym mowa powyżej, następuje w celu sprzedaży wierzytelności przez ogłoszenie publiczne lub przepisy prawa przewidują inny tryb udostępniania danych. Wynikający z cytowanego przepisu zakaz udostępniania przez przedsiębiorców nieposiadających statusu biura informacji gospodarczej – w drodze ogłoszenia publicznego – informacji obejmujących dane osobowe dłużnika (konsumenta) nie jest zatem zakazem bezwzględny i tym samym dopuszcza zastosowanie w niniejszej sprawie wspomnianego 23 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Zdaniem organu, w ustalonym stanie faktycznym i prawnym sprawy ujawnienie danych osobowych Pana X nie może być oceniane jako naruszające jego prawa i wolności. Skarżący jako dłużnik musi liczyć się bowiem z tym, że popadając w zwłokę w spełnieniu zobowiązania jego prawo do prywatności może zostać ograniczone ze względu na dochodzenie przez wierzyciela należnych mu kwot. W przeciwnym wypadku mogłoby dojść do sytuacji, w której dłużnik, powołując się na prawo do ochrony danych osobowych (prawo do prywatności), skutecznie uchyliłby się od spoczywającego na nim obowiązku spełnienia świadczenia i w konsekwencji ograniczyłby (wyłączył) prawo wierzyciela do uzyskania należnej mu zapłaty.

Reasumując, w przedmiotowej sprawie udostępnienie na stronach internetowych danych osobowych X (konsumenta) w zakresie jego imienia i nazwiska oraz nazwy ulicy (jako elementu adresu zamieszkania) jest uzasadnione prawnie usprawiedliwionym celem administratora danych, przez który rozumieć należy podejmowanie działań zmierzających do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności; dokonane zostało w zakresie niezbędnym do osiągnięcia tego celu, i jako takie nie naruszało praw i wolności Skarżącego.

W związku z powyższym, w ustalonym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).